

استئوآرتربیت زانو در کشتی گیران حرفه‌ای بازنشسته و افراد غیر ورزشکار

سید صدرالدین شجاع الدین^۱، حسین مهرابیان^۲

تاریخ دریافت مقاله: ۸۹/۱۲/۱۰

تاریخ پذیرش مقاله: ۹۰/۱/۲۸

۱. دانشیار تربیت بدنی، دانشگاه تربیت معلم تهران

۲. کارشناس ارشد تربیت بدنی، دانشگاه تربیت معلم تهران

روی مفصل وارد کرده و در نتیجه منجر به فرسایش غضروف مفصلی شود و در نتیجه فعالیت زیاد در ورزش‌های با فشار بالا، خصوصاً پس از مدت زمان طولانی و در سطح حرفه‌ای احتمال برخورد بیماری استئوآرتربیت را افزایش دهد. بین میانگین میزان میزان شدت درد، میزان علائم، میانگین نمره مشکلات عملکرد حرکتی در فعالیت‌های روزانه، ورزشی و تفریحی در دو گروه ورزشکار و غیر ورزشکار اختلاف معناداری وجود دارد که این میانگین در گروه ورزشکار پایین تر بود و از جمله دلایل آن از بین رفتن غضروف مفصلی و حجمی شدن حاشیه استخوان ناشی از استئوآرتربیت است که درد، سفتی و محدودیت حرکتی در محل مفصل را به دنبال دارد و با ادامه فعالیت نیز وخیم تر می‌شود. بین میانگین نمره کیفیت زندگی در دو گروه ورزشکار و غیر ورزشکار اختلاف معناداری وجود دارد که این میانگین در گروه ورزشکار پایین تر بود.

در نتیجه ورزش کشتی به صورت حرفه‌ای و در سطح قهرمانی احتمال ابتلاء به بیماری استئوآرتربیت زانو را در بین ورزشکاران نخبه بازنشسته افزایش می‌دهد. [۱۳:۵۳، ۱۳۹۰:۸] متع پ. ز. [۱۳:۵۳]

استئوآرتربیت، یکی از شایع‌ترین بیماری‌های سیستم اسکلتی عضلانی است که با تغییرات دئنراتیو مفاصل سینوویال همراه با استخوان‌سازی جدید ظاهر می‌کند.^۱ با وجود مزایای فراوان فعالیت بدنی، خطرهایی که با فعالیت‌های ورزشی همراهند مشخص نیستند.^۲ چابکی و سرعت حرکت بسیار بالا ای پاها از ضروری‌ترین فاکتورها برای رسیدن به سطوح بالای موفقیت در رشته کشتی است و در مقابل، فشار زیاد و استفاده بیش از حد از مفاصل یکی از علل آسیب‌دیدگی و فرسایش مفاصل و بروز بیماری استئوآرتربیت می‌باشد.^۳ هدف از این مطالعه، مقایسه استئوآرتربیت زانو در ورزشکاران نخبه بازنشسته کشتی و افراد غیر ورزشکار بود. ۳۰ کیلوگرم به صورت هدفمند انتخاب و به دو گروه مساوی تقسیم شدند. تشخیص بیماری با تایید عالیم بالینی و رادیولوژیکی در چهار درجه صفر تا یک توسط پزشک ارتوپد طبقه‌بندی گردید و از پرسشنامه جهانی و بومی سازی شده KOOS نیز به منظور اندازه گیری شدت درد، علائم و سنجش محدودیت عملکرد حرکتی در فعالیت‌های روزانه، ورزشی، تفریحی و کیفیت زندگی در مفصل زانو استفاده شد، که براساس پرسشنامه هر آزمودنی که از امتیاز کمتری برخوردار باشد، دارای وضعیت وخیم تری بوده و میانگین پایین تری به او تعلق می‌گیرد و براساس معیارهای Kellgren-Lawrence هرچه درجه استئوآرتربیت بیشتر باشد، فرد دارای وضعیت وخیم تری از استئوآرتربیت است و میانگین بالاتری به او تعلق می‌گیرد. برای تجزیه و تحلیل داده‌ها از آزمون t مستقل و نرم افزار SPSS-17 استفاده شد.

نتایج نشان داد که بین میانگین میزان درجه استئوآرتربیت زانو در دو گروه ورزشکار و غیر ورزشکار اختلاف معناداری وجود دارد که این میانگین در گروه ورزشکار بالاتر بود. از جمله دلایل آن فشار مداومی است که فعالیت بدنی بر روی مفاصل ایجاد می‌کند، و ممکن است میکروترووماهايی را بر

References

1. Silva A, Imoto DM, Croci AT. Comparison of cryotherapy, exercise and short waves in knee osteoarthritis treatment. *Acta Ortop Bras* 2007; 15(4): 204-209.
2. Klussmann A, Gebhardt H, Nübling M, et al. Individual and occupational risk factors for knee osteoarthritis: Results of a case-control study in Germany. *Arthritis Res Ther* 2010; 12(3): R88.
3. Tartibian B, Maleki BH, Abbasi A. The effects of omega-3 supplementation on pulmonary function of young wrestlers during intensive training. *J Sci Med Sport* 2010; 13(2): 281-6.

Please cite this article as: Shojaodin SS, Mehrabian H. Comparison of knee osteoarthritis between ex-elite male wrestling athletes and their age matched and relationship with history of sport. Zahedan J Res Med Sci (ZJRMS) 2012; 13(8): 53.